

slag, som gaar ud paa at fortsætte Forhøjelsen af Skalaen.

Heller ikke det Forslag om en forandret Progression, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) har stillet, kan jeg tiltræde. Jeg sidder ikke inde med nogen nøjagtig Udregning om, hvor meget dette vil indbringe, men jeg har en klar Forestilling om, at hvis man følger hans Forslag, vil det ikke indbringe saa meget som efter Forslaget her. Nu blev det sagt af en af Talerne i Dag, at naar man paalagde en Arveskat, skulde man ikke saa meget tænke paa, hvad den indbragte, som paa, om den blev paalagt efter de rigtige Principper. Ja, det var meget nemmere at lægge en Skat, naar man ikke skulde tænke paa, hvad den kunde indbringe, men det er netop Hovedtanken ved at lægge en Skat, hvad den skal indbringe. Jeg kunde opstille den smukkeste og mest ideale Skat, den, der stemte bedst med de dybeste menneskelige Følelser og ikke saarede og krænkede noget som helst Menneske, naar jeg havde til Formaal at opstille en Skat, hvis Provenu var ganske ligegyldigt. Men derfor er det naturligvis meget smukt, at man laver en lav Skala for de Formuer, der findes i meget stort Tal her i Landet, og derefter opstiller en høj Skala for nogle ganske faa Formuer her i Landet. Ganske vist, disse enkelte Personer vilde komme til at bøde klækkeligt, men Statskassen vilde i det hele ikke faa meget ud af Skatten.

Det vilde for øvrigt have været interessant at se det Eksperiment blive foretaget, om det kunde lykkes det ærede Medlem at føre denne Skala igennem oppe i det andet Ting (Birck: Gør Eksperimentet!), og hvis det ikke var mig om at gøre at faa denne Lov knyttet til Toldreformen, og hvis det ikke var saaledes, at vi ikke have Tid til at gøre den Slags Eksperimenter, skulde jeg ikke stille mig ganske afvisende dertil. Men ellers vil jeg sige, at det kunde være interessant at se, om man i det andet Ting kunde gaa med til en Arveafgiftsskala, der under visse Omstændigheder kunde medføre en Arveafgift paa, saa vidt jeg erindrer, 31 pCt. Det ærede Medlem sagde, at han stillede sit Forslag, fordi han hørte til et Parti, hvis Flertal bestod af Mænd med Indtægter af mellem 1,200 og 1,800 Kr. Det forekommer mig ikke altid, at Højres Politik vidner om, at man har dette i Erindring. Jeg tror, at hvis dette virkelig kunde grave sig ind i Højres Hjerne, at

det var Mænd paa fra 1,200 til 1,800 Kr., de skulle have deres Stemmer fra, vilde det medføre i adskillige Tilfælde, at de vilde lægge deres Politik om. Dette er jo Hovedpunktet i Forslaget: Skalaen.

Om Ændringsforslagene i øvrigt, som de foreligge fra de forskellige Dele af Udvalget, skal jeg ikke udtale mig udførligt, det skal jeg overlade til den højtærede Ordfører. Jeg vil kun først udtale min Tak for, at Udvalget har tiltraadt samtlige af mig stillede Ændringsforslag, og om det ene af dem vil jeg dernæst sige et Par Ord. Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alf. Christensen) brugte den Betegnelse, at det var en „uhyrlig“ Bestemmelse, der var i det oprindelige Forslag, at der skulde betales Arveafgift, selv om den efterlevende Ægtefælle blev hensiddende i uskiftet Bo. Ja, der er meget, der er uhyrligt i dette Land . . . (Alfred Christensen: Ja, ja!), ja, der er meget, der er uhyrligt i Folks Indbildning. Naar Folk i det hele skulde betale noget, naar der af Statsmagten fordres noget, der paalægger dem mindste Pligt eller blot en Smule Ulejlighed, er det ganske uhyrligt. Noget, som lader sig praktisere overordentlig godt i andre Lande, det finder man her uhyrligt. Jeg finder det aldeles ikke i og for sig uhyrligt, at der skal svares Arveafgift, hvor der faktisk foregaar Overførelse af Formue efter en død Person. Der er hverken begrebsmæssigt eller juridisk noget urimeligt deri. Naar man skal gaa derimod, skal det være af rent praktiske Hensyn, og naar jeg var med til at foreslaa, at der skulde betales en saadan Arveafgift i det Tilfælde, var det, som jeg sagde, udelukkende af den Grund, at jeg fandt, der ikke var megen Mening i at forhøje Arveafgiften saa betydeligt som foreslaaet, naar man ikke samtidig skaffede Sikkerhed for, at man kunde faa Pengene ind, med andre Ord stoppede de Smuthuller, som Folk allerede have nu til i for rigeligt Maal at slippe for at betale Arveafgift, og det største af alle Smuthuller var just dette. Nu har jeg fundet en anden Form, ved hvilken jeg mener, vi kunne naa det samme, og da Udvalget har kunnet tiltræde mit Ændringsforslag, er det mig en Glæde, at jeg har stillet det, og at jeg nu har Udsigt til at faa det vedtaget. I øvrigt kan jeg tiltræde de af Flertallet stillede Ændringer.

Der er to Ændringsforslag under Nr. 25 og 30, der ere stillede af et Mindretal, og som gaa ud paa at forlænge en Frist fra 6 Maaneder til et Aar. Det er et